

Választási nagygyűlések és gyűlések

Apró Antal pénteken találkozik a választókkal

Az elmúlt hét végén megkezdődtek a választási nagygyűlések, amelyek a választási előkészületek április 25-ig, az általános választásokig tartó szakaszát jellemzik, a választói gyűlésekkel egyetemben. Amint arról a pontban már megemlékeztünk, Szegeden négy választási nagygyűlés lesz.

Az országgyűlési képviselőjelöltek választási nagygyűléseinek sorát az nyitja meg, amelyre április 9-én 14 óra 30 perces kezdettel a *textilművekben* kerül sor. Ezen **Apró Antal**, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese, a 3. számú országgyűlési választókerület képviselőjelöltje mond beszédet. Április 14-én a *ruhagyárban* 14 óra 30 perccor kezdődik **dr. Biczó Györgynek**, a városi tanács vb elnökének, az 1. számú országgyűlési választókerület képviselőjelöltjének nagygyűlése.

A következő hét péntekén, 16-án két nagygyűlés is lesz Szegeden. Az orvosgyógyászati *Szemészeti Klinikáján* 17 órakor kezdődő nagygyűlést **dr. Petri Gábor** professzor, az 1. számú Sebészeti

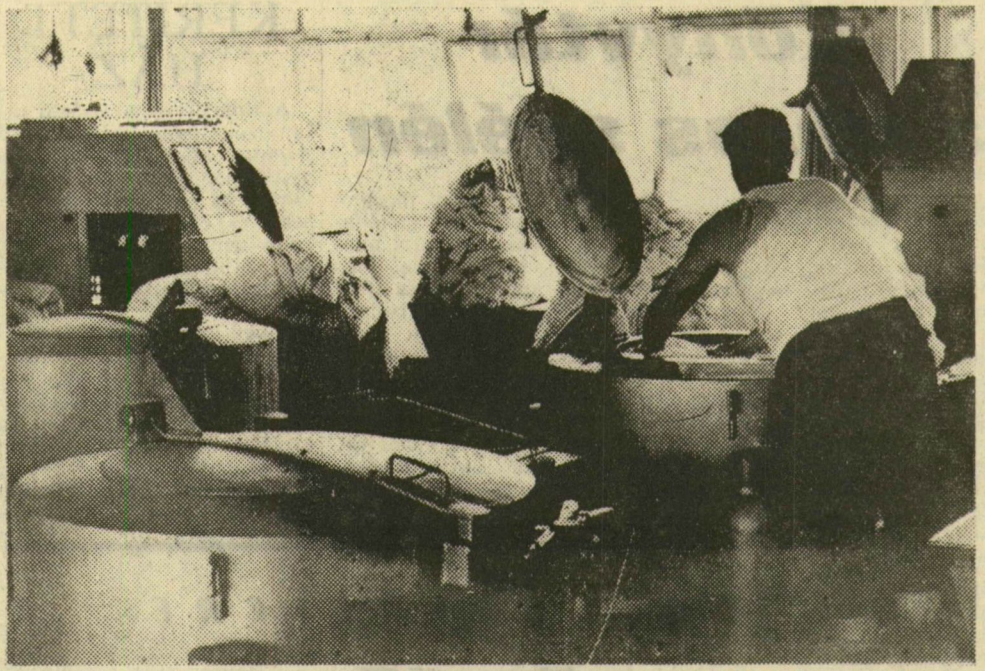
Klinika igazgatója, az Elnöki Tanács tagja, a 2. számú választókerület képviselője lesz az előadó. Ugyanezen a napon 15 órai kezdettel a *Bartók Béla Művelődési Központban* tartják az ifjú választók nagygyűlését. Ennek keretében **Szabó János**, a KISZ KB intéző bizottságának tagja, a Magyar Ifjúság főszerkesztője szól a fiatalokhoz.

A választói gyűlések, amelyeken a tanácsstagjelöltek találkoznak a választópolgárokkal, április 6-án kezdődnek Szegeden. Holnap, kedden 16 órai kezdettel, a MÁV művelődési otthonban **Elek György**, a MÁV Igazgatóság helyettes vezetője beszél választóikhoz. Április 7-én, szerdán két gyűlés is lesz: 17 órai kezdettel a felsővárosi párt-szervezet helyiségében **Nemes József**, a Szegedi Fodrász Vállalat igazgatója; 17 óra 30 perces kezdettel **Hörömpő József**, a DEMÁSZ főmérnöke találkozik választóikkal.

Ezen a héten, pénteken még három választói gyűlés lesz. Április 9-én reggel 9-kor kezdődik az első **Mihályteleken**, ahol **Nagy Ist-**

ván, az Új Élet Tsz elnöke, a népfront megyei elnöke lesz az előadó, 15 órakor a második az Április 4. Cipő Ktsz-ben, amelyen **Barna Ferenc**, a ktsz elnöke találkozik választókkal, a harmadik 18 órakor kezdődik az alsóvárosi párt-szervezet helyiségében, s ezen **Frányó József**, a KSZV újszegedi gyáranak igazgatója mond beszédet.

A választói gyűlések a jövő héten érnek véget. 13-án, kedden, 18 órai kezdettel a béketelepi párt-szervezet helyiségében **Sarnyai István**, a béketelepi általános iskola igazgatója, 15-én 15 órai kezdettel a Bartók Béla Művelődési Központban — az alsó- és középfokú oktatási intézmények dolgozóinak részvételével — **Papp Gyula**, a városi tanács vb-elnökhelyettese, ugyanezen napon 15.30-as kezdettel az IKV Jósika utcai központjában **dr. Csikós Ferenc**, a városi tanács vb-titkára találkozik választói gyűlésen jelölőivel. 16-án, pénteken, 16 órakor a DELEP Bocskai utcai központjában lesz az a választói gyűlés, amelynek előadója **Heim János**, a vállalat főmérnöke.

Szomorú eset

A szegedi idegklinikára jelentése: „K. Béla 43 éves munkás 1970. december 31-től 1971. január 22-ig fektült klinikánkon neurozis miatt. Anamnézisében munkahelyi konfliktus szerepel. Szorongó félelemérzet, betegségtudat...”

K. Béla a Szegedi Patyolat Vállalat gépkezelője. 18 éves szolgálat után jutott holtpontra. Injekciókkal, idegnyugtató pirulákkal próbált szabadulni a hirtelen nekitámadt fantomoktól, álmodni csikarni ki az éjszakától, nyugalmat a nappaltól. De hiába a patika, a gyorsan múló idő. Mégsem tud felejtetni, újra dolgozni...

A szomorú eset, mert szántszándékkal elpusztította a vegyíztitító gépet. Pedig nem igaz, a férjem soha sem tette ilyet! Tavaly szeptemberben történt, persze nem előzmény nélkül. A feszült helyzet tulajdonképpen azóta tartott, amióta a Tábor utcából az új Patyolatba költözött el a vállalat. Itt több gépet bíztak egy emberre, mint a régi helyen. Mindenki ideges volt, Béla is. S elkövetkezett a szeptember. A gépen, amelyen férjem dolgozott, leégett a transzformátor, vagy a motor. Jelentette — jöttek a vezetők. Kisebbség, meg nagyobbak, még a főmérnök is. Ránézett a férjemre és üvöltöni kezdett. „Ezt akarattal tette, mert nem akar két gépen dolgozni!” Férjem minden erejét összeszedve felkereste az irodában az igazgatót, hogy panaszt tegyen. De a főmérnök a nyomában volt és csak kiabált, hogy ezért felelni fog. Az igazgató megígérte: kivizsgálják az ügyet. De ettől kezdve már nem volt igazán rendben, rosszul emelte meg a vashordót, kiszakadt a háskérge, megepezték. Később kiújult a gyomorfekélye. A műtét után két hetet dolgozott, de alighogy az üzemen töltött egy pár órát, érezte, megromlott körülötte minden nem tartják már semmire.”

összetűzés, az állandó feszült helyzet nagyon megviselte. Hogy én mit tartok a főmérnökről? Nehéz egy mondatba fogalmazni. Amikor két éve ide került, azt hittem, nyerünk vele. Fiatal ember, aki képzettségével segít majd azoknak, akik rászorulnak. De nem ez történt. Egyik pártvezetőségi tagunkat fensőbbes, durván rendre utasította. Nekem sokáig nem köszönt, mert figyelmeztettem: ember módon bánjon a munkásokkal, adja meg nekik a tiszteletet. Egyszerűen nem is értem, manapság, hogyan viselkedhet így közöttünk valaki...
A főmérnök: — Bizonyítani tudom, hogy K. Béla hibájából égett le a motor. A problémákat én érzem, a műszaki ügyekben a főmérnök gyakorolja a vállalati jogokat. Különböző is nincs magnófelvétel arról az esetről, ami szeptemberben történt. K. Béla egyébként is gyenge ember. Nem hiszem, hogy az én erősebb hangom juttatta volna klinikára.
— Elismeri, hogy munkatársaival, s a párttitkárnóval sem használt megfelelő hangot?
— Kérem, mi ezt már tisztáztuk...

KIABÁLT A FŐMÉRNÖK

Vékony arcbőre alatt remegnek az izmok. Ha hozzászólok, rámfüggeszti mélyen ülő szemét. Néz, értetlenül, bizalmatlanul, segélykérően. — Megint fel kell idézni azt az órát? Azokat a napokat? Nem, ne haragudjon, nem tudom megtenni. És az ember nem válaszol szavakkal. Helyette róla sűrűn teleír papírlapok, orvosi kiutazványok, a munkatársak szólnak — és feleségre, aki szinte megszállottként keresi azt a fórumot, ahol igazságot tesznek, ahol ellenszolgáltatást adnak. Szerkesztőségünkbe 12 oldalas levelet meg K. Béla kitüntetését hozta. A selyempapírból „Kiváló dolgozó” jelvények, gondosan begöngyölt oklevelek kerülnek elő. Végül a miniszteri kitüntetést mutatja, amit K. Béla 1965. április 4-én vett át.

— Bártja? Ez volt az én férjem. Megbecsült, jó munkása a Patyolatnak, tíz évig pedig szó-titkára. És most tessék, roncs, akivel úgy kell bánni, mint a gyerekkel, fogni kell a kezét az utcán, akirhez éjszaka mentőt hívnak. Mondja, hogy lehet így bánni a mai rendszerben egy munkással?

— Bánni? Miért, mi történt? Vagy üzemi balesetet szenvedett a férje?
— Üzemi baleset? Nem kérem. K. Bélát kicsinalta a főmérnök... Munkatársai szeme láttára végig ordította a folyosót, egészen az igazgatói irodáig. Azt mondta, ráhossa a rendőrséget, a bi-

BÜNTETÉST NEM KAPOTT

A Patyolat Vállalat igazgatója: — Emlékszem a napra. Szokatlan hangoskodást hallottam a folyosóról, kislétem az irodámból: a főmérnök meg nem engedhető hangnemben, szándékos géprongálással vádolta meg K. Béla munkást. Nálunk az ilyen stílusnak nincs helye. S én figyelmeztettem a főmérnököt milyen helytelenül cselekedett. Az ügyet a felettesünk, a tanács ipari osztálya vizsgálta, és megnéztük K. Béla felelősségét is. Hogy a gép miért pusztult el, nem tudjuk. Egy biztos. K. Bélát nem marasztaltuk el, nem volt rá bizonyítható a szándékosság, büntetést nem kapott... Hogy a főmérnök tekintélyét megóvjam — meg azért, mert láttam, mennyire tönkrement az ügyben K. Béla, emberséges megoldást kerestem. K. Bélának 1200 forint jutalmat adtunk év végén. Sajnos ő és felesége túl nagy követelményeket támaszt a vállalattal szemben. Azzal vádol bennünket, hogy háttérbe szorítjuk, nem támogatjuk. Pedig eddig hat beosztást ajánlottunk fel számára, bármelyiket választhatna volna! Visszavárjuk, hogy dolgozzon, de most már nem tudjuk, mi végre jut. Zavarosan nyilatkozik, legutóbb is hat nap szabadságot kért, hát elengedtem.

A párttitkárnő: — Úgyes, jó kezelőnk volt K. Béla azelőtt. A kitüntetések nem érdemtelenül kaptak. De az

Az orvosok szerint fizikailag gyógyult, de valójában még csak keresi az életbe vezető utat. Hiába nézett be a munkaterembe, ott mindent idegennek érzett. Hiába ajánlották fel neki újabb és újabb beosztásokat, nem találta magában önbizalmat.
— Erőltén, beteg ember vagyok. Mi lesz velem? — kérdezi. S ugyanígy kérdez a felesége:
— Mi lesz velem 18 év munka után? Miért nem adnak kártérítést, elégtételt, miért akarnak megszabadulni tőle?
Tény: K. Béla életéből már nem lehet kitorolni ezt a vitát, a megpróbáltatásokat. Hogy a rendelkezések, a gyakorlat alapján nem lehet mindenért kártalanítani? Hogy felesége hivatalból hivatalig, a szerkesztőségől a tanácsig minden irodájától bekopogtat? K. Béla tucat-szorra keresi fel igazgatóját panaszával? Ezen aligha lehet csodálkozni. S azon sem, hogy megoldást most nagyon nehéz lesz találni.
Eszembe jut az első beszélgetés a főmérnökkel. Így kezdte:
— Hogy milyen hangnemet használok, az az én dolgom. Van, akinek tetszik, s van akinek nem. Van aki bírja, s van aki nem. Elvégre a vezetőnek hatalmuk kell gyakorolnia.
Nos, K. Béla nem bírta az az érzésem, hogy a Patyolat Vállalat főmérnöke nem a hatalmunk jogát gyakorolja. A mi társadalmunk hatalma az emberiségre épül.
Matkó István

Tóth Szilveszterné:

A szorgos munka újabb eredményt érlel

Nagygyűlést tartottak Üllésen

A Szeged-környéki homokvilág egyik legszebb települése Üllés község, amelynek népe nem is oly régen összefogott a forráskútakkal, hogy a két közös gazdaságot egyesítve, magja legyen egy zöldség- és gyümölcsstermelő mikrokozmosz felvirágoztatásának. Ez a törekvés, ez a gondolat kifejeződött azon a választói gyűlésen is, amelyet vasárnap délelőtt tartottak Üllés művelődési otthonának nagytermében. A 6-os számú országgyűlési választókerület képviselőjelöltje, **Tóth Szilveszterné** találkozott a község lakosságával. A gyűlésen részt vett **Hoffmann Márton**, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának munkatársa, **dr. Gyáni Lajos**, a Hazafias Népfront Csongrád megyei elnökségének tagja és **Gruber János**, az MSZMP szegedi járási bizottságának titkára is. A megjelent vendégeket és a község választópolgárait **Hegedűs Gábor**, a Hazafias Népfront üllési szervezetének elnöke üdvözölte. A helybéli általános

iskola énekkara elénekelte a Himnuszot, majd **Tóth Szilveszterné** mondott ünnepi beszédet.

Nemzeti ünnepünkön fel-szabadulásunkra emlékezett beszéde elején:

— Ahogyan telnek az évek, államrendszerünkben, népgazdaságunkban, életünk minden területén sokoldalúan kiberebélyesedik a szabadság fája, s egyre bősegebben élvezzük gyümölcsét a huszonházt esztendővel ezeféle felvirradt szabadságnak — mondotta, és tisztelettel emlékezett meg azokról a szovjet katonákról, akik életüket áldozták hazánk felszabadításáért. Az országgyűlés munkájának értékelése után részletesen beszélt a képviselőjelölt a szegedi fel-szabadításáról. Az országgyűlés munkájának értékelése után részletesen beszélt a képviselőjelölt a szegedi fel-szabadításáról. Az országgyűlés munkájának értékelése után részletesen beszélt a képviselőjelölt a szegedi fel-szabadításáról.

Elmondta, hogy a járásban az elmúlt öt év során négyezer tanyába vezették be a villanyt, hat községben építettek orvosi rendelőt. A következő esztendőben is

további fellendülés várható az üllési tájon. Arra kérte választóit a képviselőjelölt, hogy ezután is olyan szorgalommal dolgozzanak, mint ahogyan azt eddig tették, s akkor munkájuk újabb eredményeket érlel. Támogatásáról biztosította a falu lakosságát, és támogatásukat kérte munkájához.

Ünnepi gyűlés volt ugyan a vasárnapi, de többen is szót kértek, hogy megköszönjék **Tóth Szilveszterné** eddigi munkáját, és segítségét kérjék a jövőre is. **Dudás Kálmán** az üllésiek nevében beszélt. Elmondta, hogy községük óvodát kapott, 4 kilométer hosszúságú járdát építettek, s vezetékcsatlakozással rendelkezik. Sok városi ember szívesen letelepedik falujukban, mert mindazt a kényelmet és ellátást megtalálják náluk, amit a városok biztosítanak. „Csak az iskola fűtését kellene megoldani” — panaszkodott. **Sándor Tibor**, a termelőszövetkezet elnöke meglepődéssel beszélt a képviselőjelölt tevékenységéről. Hangoztatta, hogy **Tóth Szilveszterné** jó ismerője és támogatója a homoki gazdálkodásnak. **Pezsgő gazdasági** élet indult meg a két községben, s a gaz mellett a termálviz adta lehetőségek jobb kihasználásáról monddott el még megszívlelendő tanácsokat.

Megkezdődött a vasasok kongresszusa

Tegnap megkezdte munkáját a Vas-Fém és Villamosenergiaipari Dolgozók Szakszervezetének XXVI. kongresszusa.

A tanácskozáson megjelent **Biszu Béla**, az MSZMP Központi Bizottságának titkára, **Gáspár Sándor**, a SZOT főtitkára, a Politikai Bizottság tagjai, **Kisházi Odón**, az Elnöki Tanács helyettes elnöke, **Földvári Adár**, a SZOT elnöke, **dr. Horgos Gyula** kohó- és gépipari miniszter, **Szili Géza** nehézipari miniszterhelyettes, valamint **Bruno Sacerdoti**, a Vas- és Gépipari Dolgozók Szakszervezeti Nemzetközi Szövetségének főtitkára.
Háner József elnök megemlékezése után **Méhes Lajos**

főtitkár szóbeli beszámolója egészítette ki a központi vezetőség írásos jelentését.

A beszámoló megállapította, hogy a legutóbbi öt évben a szakszervezethez tartozó mindhárom ipari ágazat (gépipar, kohászat, villamosenergia-ipar) a tervezettnél gyorsabban fejlődött.

A beszámoló után a számvizsgáló bizottság jelentését hallgatta meg a kongresszus, majd megkezdődött a beszámoló és a határozati javaslat feletti vita.

A tanácskozáson felszólalt **Biszu Béla**, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a KB titkára is, aki a párt Központi Bizottságának nevében üdvözölte a kongresszust.

Április 7.:

Egészségügyi világnap

Az Egészségügyi Világszervezet április 7-én egészségügyi világnapot rendez, amelynek témája: a cukorbeteg is teljes értékű ember. A világnapról hétfőn sajtótájékoztatót rendeztek az egészségügyi felvilágosítás központjában.
Mint elmondták, egyre nagyobb azoknak a száma, akik felfismert cukoranyagcsere-zavarban szenvednek. Világszerte, miként sok eu-

rópai és amerikai országban, a lakosságnak csaknem 2 százaléka cukorbeteg. Szennved, s további 2-3 százalékánál kimutatható a rejtett cukorbetegség. Az Egészségügyi Világnap témájának megválasztására jó alkalomul szolgált az is, hogy 50 évvel ezelőtt, 1921-ben, fedezték fel a cukorbetegség gyógyításában nagy jelentőségű inzulint.